

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind desființarea unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 18 din 13.11.2025;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.769/2024 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj;

— Referatului de aprobare nr. 9.004 din 20.11.2025 privind desființarea unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu anul școlar 2026-2027 se desființează unitatea de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană, cu sediul în str. Frederic Joliot Curie nr. 1, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

Art. 2. — (1) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar are obligația de a comunica unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, prevederile prezentului ordin, în termen de 30 de zile de la emiterea acestuia.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, are dreptul de a contesta ordinul ministrului educației și cercetării privind desființarea în termen de 30 de zile de la comunicarea dispozițiilor prezentului ordin, conform reglementărilor legale în vigoare.

(3) Patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, revine entității fondatoare.

(4) Desființarea unității de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, se va desfășura cu aplicarea principiului respectării interesului superior al copilului.

Art. 3. — Asociația Piatră Rotundă Kerekko Egyesulet, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Creșa Unitariană din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Cluj și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 4.993/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2;
- Ordinului ministrului educației nr. 5.148/2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2;
- Ordinului ministrului educației nr. 4.319/2024 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 20.11.2025;
- Referatului de aprobare nr. 9.081 din 24.11.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în turism”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, cu sediul în șoseaua Pantelimon nr. 25, municipiul București, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în turism”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2026-2027.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, domeniul pregătirii de bază, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, are capacitatea maximă de școlarizare de 40 de formațiuni de studiu/ 2 schimburi (maximum 20 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 20 de formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar

nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, domeniul pregătirii de bază, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar al Municipiului București în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Nikola Tesla” din municipiul București, sectorul 2, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de statBucurești, 22 decembrie 2025.
Nr. 7.100.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind ridicarea autorizării de funcționare provizorie
S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București
pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit
„International Kindergarten & Nursery” din municipiul București**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.704/2014 privind acordarea autorizării de funcționare provizorie S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București,

ținând cont de dispozițiile:

— art. 5 din anexa la Ordinul ministrului educației nr. 3.958/2022 pentru aprobarea calendarului și a procedurii de evaluare externă în vederea acreditării/evaluării periodice;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 18 din 13.11.2025;

— Referatului de aprobare nr. 9.162 din 25.11.2025 privind ridicarea autorizării de funcționare provizorie a S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu anul școlar 2026-2027 se ridică autorizarea de funcționare provizorie S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery”, cu sediul în municipiul București, strada Claudiu nr. 26, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” și „prelungit”.

Art. 2. — (1) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar are obligația de a comunica S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București, prevederile prezentului ordin, în termen de 30 de zile de la emiterea acestuia.

(2) S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București, are dreptul de a contesta decizia privind ridicarea autorizării de

funcționare provizorie în termen de 30 de zile de la comunicarea dispozițiilor prezentului ordin, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 3. — Începând cu anul școlar 2026-2027, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București va desfășura procesul de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și programul menționate la art. 1, având obligația de a asigura școlarizarea copiilor până la sfârșitul anului școlar 2027-2028.

Art. 4. — S.C. International Kindergarten & Nursery — S.R.L. din municipiul București, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „International Kindergarten & Nursery” din municipiul București, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 decembrie 2025.

Nr. 7.104.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 4.973/2021 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.445/2024 pentru schimbarea sediului unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 19 din 20.11.2025;
- Referatului de aprobare nr. 9.079 din 24.11.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Sfântul Stelian”, cu sediul în str. Alexandru Odobescu nr. 4, municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Începând cu anul școlar 2026-2027, Școala Primară „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, se va numi Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Capacitatea maximă de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, este de 18 formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 9 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 9 formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar

nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu;

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului, în calitate de persoană juridică inițiatoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Sfântul Stelian” din municipiul Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 decembrie 2025.

Nr. 7.105.

AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU ACHIZIȚII PUBLICE
Nr. 12 din 9 ianuarie 2026

COMISIA NAȚIONALĂ
DE STRATEGIE ȘI PROGNOZĂ
Nr. 1 din 9 ianuarie 2026

ORDIN

privind revizuirea ratei de actualizare ce va fi utilizată la atribuirea contractelor de achiziție publică în anul 2026

Având în vedere:

— prevederile art. 187 alin. (3) lit. c) și alin. (7) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 33 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 3 alin. (3) din Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 842/175/2016 privind aprobarea metodologiei de calcul al ratei de actualizare ce va fi utilizată la atribuirea contractelor de achiziție publică;

— Referatul de aprobare al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 683 din 30.12.2025;

— Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 1/DGRPPM din 8.01.2026,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, aprobată prin Legea nr. 244/2015, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză emit următorul ordin:

Art. 1. — În conformitate cu metodologia de calcul al ratei de actualizare, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 842/175/2016, care se utilizează pentru calcularea costurilor pe ciclul de viață al achiziției în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru ce au drept criteriu de atribuire „costul cel mai scăzut”, se stabilește pentru anul 2026 un nivel al acestui indicator de 8,2%.

Art. 2. — Rata de actualizare stabilită conform art. 1 va fi utilizată în procesul de atribuire a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru finanțate exclusiv de la bugetul de stat.

Art. 3. — În cazul contractelor de achiziție publică finanțate din fonduri europene nerambursabile, pentru care procedura de atribuire se inițiază în anul 2026, iar criteriul de atribuire este „costul cel mai scăzut”, rămân aplicabile prevederile art. 5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 842/175/2016.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale
pentru Achiziții Publice,
Raluca Rogoz

Președintele Comisiei Naționale
de Strategie și Prognoză,
Nicolae Cristian Stănică

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN**privind abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.671/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea pentru utilizarea garanției globale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale, cu excepția regimului de tranzit unional/comun**

Având în vedere:

— dispozițiile Legii nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare;

— dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare;

— Adresa nr. 50.642/10/DGPVDP/SG din 23.12.2025, transmisă de către Autoritatea Vamală Română — Direcția generală proceduri vamale și în domeniul produselor accizabile;

— Ordinul președintelui Autorității Vamale Române nr. 3.400/2025 pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea utilizării garanției globale și a exonerării de garanție în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale, cu excepția regimului de tranzit unional/comun,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.671/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea pentru utilizarea garanției globale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale, cu excepția regimului de tranzit unional/comun, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 18 septembrie 2017, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 399

din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.630/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămaș	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Berbaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea următoarei probleme de drept:

Dacă, în interpretarea art. 430 din Codul de procedură civilă, art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, se poate reține existența autorității de lucru judecat în situația în care, după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-a dispus recalcularea drepturilor salariale prin raportare la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 cu aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, se solicită, de către aceeași parte, pentru o perioadă ulterioară, recalcularea drepturilor salariale fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, având în vedere că, până la momentul pronunțării deciziei de apel în cea de-a doua cauză, au fost pronunțate mai multe decizii prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a recunoscut acest drept la nivelul familiei ocupaționale „Justiție”.

5. După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 20 martie 2025, în Dosarul nr. 18.219/3/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

7. Sesizarea a fost înregistrată la 7 august 2025, cu nr. 1.630/1/2025.

II. Normele legale incidente

8. Codul de procedură civilă

„Art. 430. — (1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.”

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

„Principii

Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție; (...)

Aplicarea legii

Art. 38. — (...) (6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, reclamanta persoană fizică a solicitat în contradictoriu cu pârâtul M.J. recalcularea drepturilor salariale (indemnizația de încadrare și celelalte drepturi aferente) la nivelul maxim recunoscut în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, respectiv prin raportare la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, fără a opera plafonarea la care face referire art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, plata diferențelor rezultate începând cu 7 mai 2017, actualizate, și plata în continuare a indemnizației și sporurilor corespunzătoare după algoritmul de calcul prevăzut la capătul nr. 1.

11. Prin Sentința civilă nr. 450 din 6 februarie 2024, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 14 iunie 2020 și a respins acțiunea ca prescrisă, iar pe fond a respins acțiunea ca neîntemeiată.

12. Referitor la prescripție, față de data introducerii acțiunii, 14 iunie 2023, a rezultat că dreptul material la acțiune al reclamantei pentru pretențiile scadente anterior datei de 14 iunie 2020 este prescris.

13. Pe fondul cauzei s-a reținut că, prin promovarea acestui demers judiciar, reclamanta tinde la recunoașterea stării de discriminare în care se află din punct de vedere salarial în raport cu alți angajați din aceeași familie ocupațională (consilieri de probațiune din Direcția Națională de Probațiune sau judecători), respectiv uniformizarea modului de calcul al salariilor și recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente acestora raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei.

14. Totodată, s-a reținut că între părțile din dosar s-au mai derulat proceduri judiciare, prin Decizia nr. xxxx din 3 iunie 2021, Curtea de Apel București admitând în parte cererea de chemare în judecată și obligând pârâtul, începând cu 7 mai 2017 până la zi și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare, cu aplicarea art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, la plata către reclamantă a diferențelor bănești corespunzătoare, rezultate din recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, respectiv

diferența dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite, actualizate.

15. Hotărârea judecătorească se bucură de autoritate de lucru judecat, conform art. 430 alin. (1) din Codul de procedură civilă, efect care cunoaște două manifestări procesuale, aceea de excepție procesuală și aceea de prezumție. Dacă, în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv, de natură să oprească a doua judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art. 430 din Codul de procedură civilă (obiect, părți, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit. Altfel spus, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care are legătură cu chestiunea litigioasă dezlegată anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis.

16. Așadar, văzând că prin decizia Curții de Apel București reclamantei i-a fost recunoscut dreptul de a beneficia de o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, însă, cu aplicarea art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a constatat că, prin efectul puterii de lucru judecat, reclamantei nu îi poate fi stabilit un alt drept decât cel consfințit de instanță în mod definitiv în procesul anterior. O eventuală admitere a prezentei acțiuni nu ar fi reprezentat decât o reformare a hotărârii anterioare, constituind astfel un act procesual nelegal.

17. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta, solicitând admiterea acestuia și schimbarea hotărârii apelate în sensul admiterii acțiunii formulate, iar în cadrul soluționării căii de atac s-au dispus sesizarea instanței supreme și suspendarea judecării cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea sesizării

18. Cu privire la situația de fapt s-a arătat că apelanta-reclamantă face parte din categoria personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul M.J.

19. Prin Decizia civilă nr. xxx din 3 iunie 2021 a fost obligat intimatul-pârât M.J. la plata diferențelor bănești corespunzătoare, rezultate din recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, respectiv diferența dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite, diferență actualizată, începând cu 7 mai 2017 până la zi și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare, cu aplicarea art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

20. Conform modalității de redactare a dispozitivului deciziei civile anterior menționate („până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare”), aceasta produce efecte până la data emiterii Ordinului ministrului justiției nr. xxxx, prin care s-a recunoscut stabilirea drepturilor salariale ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, cu respectarea art. 38 alin. (6) și a art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

21. Așadar, pentru perioada ulterioară datei de 30 decembrie 2021, apelanta-reclamantă nu deține o hotărâre judecătorească prin care să fi fost analizate și stabilite drepturile sale salariale în raport cu pretențiile deduse judecării în prezenta cauză.

22. În drept, se pune problema aplicabilității în cauză a art. 430 din Codul de procedură civilă, art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

23. În prezenta cauză, efectul pozitiv al judecării anterioare, finalizate prin Decizia civilă nr. xxx din 3 iunie 2021, s-ar opune înlăturării plafonului instituit de dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, fiind vorba despre o chestiune litigioasă ce a fost tranșată în mod definitiv de către o instanță de judecată.

24. Cu toate acestea, ulterior pronunțării deciziei menționate, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a conturat o soluție juridică diferită, fiind recunoscut, în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, dreptul la o remunerație stabilită pe baza valorii de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, fără aplicarea plafonului prevăzut de dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, anume Decizia nr. 43/2024 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (paragrafele 37 și 38).

25. Conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, „Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I (...)”.

26. În esență, problema ce se ridică în cauză este dacă autoritatea de lucru judecat a hotărârii definitive anterioare se opune pronunțării într-un litigiu ce vizează aceleași pretenții, dar pentru o perioadă ulterioară, a unei soluții diferite de cea stabilită în litigiul precedent, dar în acord cu soluția adoptată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin deciziile pronunțate ulterior în soluționarea unor chestiuni de drept.

27. Cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile instituite de art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, completate cu cerințele regăsite în art. 519 din Codul de procedură civilă.

28. Astfel, obiectul cererii de chemare în judecată vizează plata unor diferențe salariale în beneficiul personalului din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, ce reprezintă personal plătit din fondurile publice, încadrându-se în aria de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

29. Totodată, din art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se desprind celelalte condiții de sesizare, anume completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, să existe o chestiune de drept de a cărei dezlegare depinde soluționarea pe fond a cauzei, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

30. Legiuitorul nu a mai făcut referire la cerința noutății chestiunii de drept, regăsită în art. 519 din Codul de procedură civilă, dar condiția ca respectiva chestiune de drept să fie dificilă trebuie să fie îndeplinită, fiind consemnată atât în jurisprudența instanței supreme cu privire la analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

31. În consecință, s-a reținut că aceste cerințe sunt îndeplinite, în sensul că instanța este investită cu soluționarea pricinii în etapa apelului, iar de modalitatea de dezlegare a chestiunii de drept referitoare la interpretarea art. 430 din Codul de procedură civilă, art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 depinde soluționarea căii de atac declarate, în sensul de a se stabili dacă aceasta poate beneficia de calculul drepturilor salariale prin raportare la un V.R.S. în cuantum de 605,225 lei, fără aplicarea plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) ulterior datei de 30 decembrie 2021.

32. Asupra acestei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior și această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Și caracterul dificil al chestiunii de drept este regăsit în speță, acesta decurgând din necesitatea interpretării dispozițiilor art. 430 din Codul de procedură civilă, art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 în vederea stabilirii limitelor autorității de lucru judecat, inclusiv prin prisma caracterului obligatoriu al deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

34. La nivelul instanței de trimitere s-au conturat două puncte de vedere:

a) într-o primă opinie s-a apreciat că autoritatea de lucru judecat a Deciziei civile nr. xxx din 3 iunie 2021 se impune în prezentul litigiu, chestiunea de drept de care depinde soluționarea procesului și care a fost deja tranșată în litigiul anterior nemaiputând fi pusă în discuție;

b) într-o altă opinie s-a considerat că, ulterior definitivării procesului anterior, au intervenit elemente noi, respectiv decizii obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, a căror analiză se impune în noul litigiu, prin prisma caracterului lor obligatoriu, astfel că nu s-ar mai putea reține incidența autorității de lucru judecat.

VI. Punctul de vedere al părților

35. Apelanta-reclamantă a apreciat că existența autorității de lucru judecat nu se poate reține, deoarece cea de-a doua cauză are un alt obiect, anume recalcularea drepturilor salariale fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017. Așadar, nu există autoritate de lucru judecat, instanța sesizată cu cea de-a doua cauză este îndreptățită să judece dosarul în acord cu deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a recunoscut acest drept la nivelul familiei ocupaționale „Justiție” și nu există niciun motiv pentru sesizarea instanței supreme în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

36. Intimatul-pârât a arătat că, în cauză, sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a fost necesară consultarea instanțelor naționale cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. La nivelul instanței supreme au fost identificate atât decizii ale Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii [a)], cât și ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [b]):

a) Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2024, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că: „Drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri și, prin urmare, nu sunt incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și nu pot fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu.

Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.”;

— Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a stabilit că: „Drepturile acordate judecătorilor și procurorilor, prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor

și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri.

Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

Indemnizațiile de încadrare la care se face raportarea sunt cele cuprinse în anexa nr. V cap. I din Legea-cadru nr. 153/2017 și care corespund funcției, gradului profesional, vechimii în funcție și gradăției fiecărui judecător sau procuror în parte.”;

— Decizia nr. 9 din 16 iunie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 21 iulie 2025, prin care s-a stabilit că: „Majorarea cuantumului brut al indemnizației de încadrare/salariului de bază din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare «Justiție», acordată în baza art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, exclude o nouă majorare cu 25% a valorii de referință sectorială, de la 605,225 lei la 756,53 lei, în temeiul aceluiași prevederi legale.”;

— Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 4 și 5 din capitolul VIII secțiunea I din anexa nr. V la aceeași lege, suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.”;

b) Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1106 din 5 noiembrie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cuantumului brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare «Justiție», stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.”

Prin aceeași decizie a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea în ceea ce privește chestiunea de drept subsecventă referitoare la (in)aplicabilitatea plafonării reglementate de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, atunci când depășirea plafonului este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială (de 605,225 lei), supusă sau nesupusă majorării prevăzute de art. 38 alin. (3) din aceeași lege-cadru, subliniindu-se, în considerente, faptul că sesizarea este inadmisibilă, întrucât instanța supremă a statuat, prin deciziile de recurs în interesul legii nr. 3 din 11 martie 2024 și nr. 4 din 11 martie 2024, cu privire la neaplicarea plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea valorii de referință sectorială (paragrafele 88-99);

— Decizia nr. 70 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1275 din 18 decembrie 2024, prin care, în interpretarea și aplicarea art. I alin. (1) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, a stabilit că

personalul din familia ocupațională „Justiție”, ale cărui drepturi salariale au fost calculate, prin acte administrative ale ordonatorilor principali de credite, prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, fără a se ține cont de plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu beneficiază de majorarea de 5% a indemnizației de încadrare brute lunare, începând cu 1 ianuarie 2024.

De asemenea, au fost admise sesizările formulate și s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea art. III pct. 3 și art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, cu trimitere la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, structurile subordonate ale A.P.I.A. și Inspecției Muncii nu beneficiază de dreptul la majorare cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 a salariului de bază/indemnizației de încadrare brute lunare convenite de la 1 ianuarie 2024, cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023 ar rezulta o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.”;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.”;

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.;

— Decizia nr. 31 din 24 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 28 iulie 2023, prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea privind dezlegarea următoarelor probleme de drept: „Din interpretarea coroborată a art. 24 alin. (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 și a art. 906 din Codul de procedură civilă (modificat și completat prin Legea nr. 310/2018) reiese dreptul creditorului unei obligații stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată de instanța de contencios administrativ și fiscal, de a solicita în mod repetat fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere, anume pentru trecerea mai multor intervale succesive de 3 luni în care se pretinde că debitorul nu a executat obligația prevăzută în titlul executoriu?;

Din interpretarea coroborată a art. 521 alin. (3) și a art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă reiese că, în situația unui concurs între efectul pozitiv al autorității de lucru judecat și caracterul obligatoriu al deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, vizând dezlegarea dată unei probleme de drept, în situația în care ambele sunt incidente într-un proces, dar soluționează în mod diferit o problemă de drept, are prioritate de aplicare autoritatea de lucru judecat sau dezlegarea obligatorie a instanței supreme?”.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Temeiul sesizării îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

41. Potrivit art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, această ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

42. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

43. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, întrucât soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

44. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

45. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect recalcularea drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

46. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în ultimă instanță, pe rolul unui complet de judecată din cadrul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

47. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate

suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (spre exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

48. Astfel, în Decizia nr. 72 din 16 octombrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 16 noiembrie 2017, cu privire la cerința chestiunii de drept, s-a arătat că, „în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile” (paragrafele 51 și 52).

49. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun drept condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei chestiuni de drept, iar noțiunea de „chestiune de drept” are, în acest context, înțelesul dat de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede ca „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

50. În acest sens, jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauzele în care s-au formulat sesizări potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a subliniat, în mod consistent și lipsit de echivoc, necesitatea ca sesizarea să privească o chestiune veritabilă de drept, invalidând opinia în sensul că, odată îndeplinite cerințele de admisibilitate de la paragraful 37 de mai sus, lit. a), b) și d), sesizarea devine obligatorie (a se vedea, exemplificativ, deciziile nr. 54 din 21 octombrie 2024, nr. 86 din 18 noiembrie 2024, nr. 77 din 18 noiembrie 2024 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

51. Aceleași decizii subliniază cu claritate necesitatea ca instanța de trimitere, cu ocazia îndeplinirii obligației de motivare a încheierii de sesizare, să procedeze la argumentarea caracterului dificil al chestiunii de drept prin prezentarea motivelor pentru care norma legală a cărei interpretare se cere este neclară sau susceptibilă de interpretări diferite, ceea ce ar face necesară declanșarea mecanismului de unificare de față.

52. Această necesitate a fost subliniată în multiple decizii ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Bunăoară, prin Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 2025 a Completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 19 februarie 2025) s-au reținut următoarele:

„71. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de «faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept».

72. Nu poate fi omis în acest sens că art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare

trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară.

73. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 57 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1170 din 3 decembrie 2020; Decizia nr. 26 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 3 iunie 2021; Decizia nr. 50 din 4 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021).

74. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme să o dezlege este una reală, având vocație de a convinge și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării (a se vedea, exemplificativ, deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul mecanismului formal de unificare a jurisprudenței, respectiv Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; Decizia nr. 41 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 13 octombrie 2021; Decizia nr. 5 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 6 martie 2023; Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 februarie 2023; Decizia nr. 14 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 20 aprilie 2023; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023)."

53. În acest context normativ și jurisprudențial, în contrast cu aprecierile instanței de trimitere, este necesară, în primul rând, existența unei chestiuni de drept, în sensul mai sus dezvoltat, iar primul examen de admisibilitate în acest sens va fi realizat de instanța chemată a aprecia asupra necesității de a dispune sesizarea, care nu este obligată a proceda conform art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ci este ținută a „verifica” și „constata” dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru sesizare. În al doilea rând și cumulativ primei condiții, este necesară prezentarea în încheierea de sesizare a argumentelor ce conturează existența în speță a unei atari chestiuni dificile de drept, noțiunii de „chestiune de drept” neputându-i fi subsumat însuși obiectul cererii de chemare în judecată.

54. Cuprinsul încheierii de sesizare relevă faptul că în speță nu a fost identificată, în concret, o normă legală al cărei înțeles să fie neclar, lacunar ori susceptibil, în mod rezonabil, de interpretări divergente, lipsind orice argument privind caracterul neclar sau echivoc al vreunei norme juridice ori posibilitatea ca aceasta să fie susceptibilă de mai multe interpretări.

55. Pe de altă parte, instituția autorității de lucru judecat, ca efect esențial al hotărârilor judecătorești pronunțate în materie contencioasă, beneficiază de o reglementare legală expresă și totodată de o jurisprudență bogată a instanțelor judecătorești, inclusiv a instanței supreme, context în care se impunea o referire motivată la dezlegările constante și recunoscute ale practicii judiciare și doctrinei, precum și motivarea existenței unei chestiuni de drept veritabile cu privire la care nu există deja

conturate dezlegările necesare rezolvării cauzei deduse judecătii.

56. Autorul sesizării nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, ci doar arată că există două opinii (menționate la cap. V din prezenta decizie). Așadar, dilema instanței este dacă să țină seama sau nu de deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție ulterioare Deciziei nr. xxx din 3 iunie 2021, care are autoritate de lucru judecat.

57. Ca atare, sesizarea nu poate primi o dezlegare pe fond, câtă vreme se tinde la o „delegare” a funcției jurisdicționale a instanței de trimitere către instanța supremă, îndrituită legal doar să dea dezlegări de principiu asupra unor veritabile chestiuni de drept, iar nu să confirme norma de drept incidentă raportului juridic litigios.

58. În egală măsură, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu —, pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite.

59. Examenul atent al deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare menționate la cap. VIII din prezenta decizie relevă că instanța supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a normelor legale în discuție, care se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanțele de trimitere în cauzele cu care acestea au fost investite, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind, în afara oricăror ambivalențe, atributul constituțional exclusiv al acestora din urmă.

60. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 31 din 24 aprilie 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare, între altele, la următoarea chestiune de drept: „Din interpretarea coroborată a art. 521 alin. (3) și a art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă reiese că, în situația unui concurs între efectul pozitiv al autorității de lucru judecat și caracterul obligatoriu al deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, vizând dezlegarea dată unei probleme de drept, în situația în care ambele sunt incidente într-un proces, dar soluționează în mod diferit o problemă de drept, are prioritate de aplicare autoritatea de lucru judecat sau dezlegarea obligatorie a instanței supreme?”

61. În motivarea soluției, instanța supremă a statuat următoarele:

„139. Din modul de formulare a întrebării rezultă că instanța care judecă procesul ar tinde să ia în considerare că statuările instanțelor care au judecat anterior cererile de obligare la plata de penalități, respectiv de fixare a sumei definitive datorate cu titlu de penalități de întârziere, se bucură de autoritate de lucru judecat, în temeiul art. 430 din Codul de procedură civilă, dar apreciază că un asemenea efect ar putea veni în coliziune cu o interpretare care ar putea fi dată prin mecanismul sesizării prealabile, printr-o hotărâre obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

140. Or, incidența efectului pozitiv al autorității lucrului judecat presupune, potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ca o chestiune litigioasă, care și-a găsit deja dezlegare într-un litigiu anterior, să se impună unei judecăți ulterioare care are legătură cu aceasta, fără a mai putea fi reevaluată și fără a se mai putea reveni asupra acesteia de către instanța ulterioară.

141. Altfel spus, fundamentul autorității de lucru judecat constă în posibilitatea pe care au avut-o părțile de a formula pretenții și apărări, de a-și expune motivele și argumentele, de a propune, administra și discuta probele, precum și de a dezbate toate chestiunile de fapt și de drept relevante. În aceste condiții, hotărârea care tranșează litigiul se bucură de autoritatea de

lucru judecat, nemaiputând fi pusă în discuție în alte procese ulterioare, firește, intrând în autoritatea lucrului judecat numai considerentele decisive, care sprijină în mod necesar soluția adoptată prin dispozitiv, precum și cele decizorii, prin care se dezleagă o chestiune litigioasă.

142. Evaluarea problemei existenței sau nu a efectului pozitiv al autorității lucrului judecat presupune un examen de identificare a elementelor raportului juridic litigios deja soluționate (...)

144. Așadar, problema pe care o ridică instanța de trimitere constă în modalitatea de rezolvare a unui concurs între ceea ce se consideră a fi efectul pozitiv al autorității lucrului judecat a considerentelor apreciate decizorii din hotărârile judecătorești anterior amintite, prin care s-a tranșat posibilitatea creditorului de a cere fixarea repetată a sumei datorate cu titlu de penalități de întârziere, pe de o parte, și interpretarea care va fi dată prin hotărârea prealabilă ce va fi pronunțată, în măsura în care dezlegarea în drept ar fi similară celei cuprinse în Decizia nr. 12/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a statuat, în esență, că în materia contenciosului administrativ fixarea definitivă a sumei datorate cu titlu de penalități este posibilă doar o singură dată, fără a fi permisă de lege formularea unor cereri subsecvente de aceeași natură. (...)

146. Din această perspectivă, se constată că prin întrebarea adresată de instanța de trimitere nu se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să dezlege, cu valoare de principiu, o veritabilă chestiune de drept cu aplicabilitate generală, ci să ofere un răspuns la o chestiune punctuală, referitoare strict la relația dintre părțile litigiului și la modalitatea în care au fost rezolvate anterior raporturile juridice dintre acestea, aprecieri care sunt specifice judecării de fond, pe care numai completul investit cu soluționarea cauzei le poate face.

147. Rezolvarea raporturilor juridice dintre părți presupune, în mod necesar, o aplicare a normei de drept la situația de fapt, pentru că acesta este conținutul funcției jurisdicționale, respectiv de a spune dreptul situației de fapt (da mihi factum dabo tibi ius), așa încât evaluarea compatibilității unei calificări juridice făcute în legătură cu un raport juridic concret și o dezlegare impersonală a unei chestiuni de drept, prin intermediul instrumentului procedural reglementat de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, constituie o chestiune pe care

numai instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei o poate evalua.

148. Instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu verificarea circumstanțelor factuale ori aplicarea legii în scopul soluționării cauzelor respective, un asemenea atribut intrând și fiind necesar să rămână în sfera de competență a instanțelor judecătorești.”

62. Prin urmare, răspunsul la întrebarea adresată de instanța de trimitere nu comportă nicio dificultate, judecătorul cauzei fiind ținut să dea dispozițiilor legale subsumate întrebării prealabile sensul ce rezultă fără echivoc din dezlegările date asupra aspectului ce face obiect al sesizării din Decizia nr. 31 din 24 aprilie 2023.

63. Instanța supremă reiterează că revine instanțelor investite cu soluționarea respectivelor cauze atribuția jurisdicțională de a verifica și respecta jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiilor deduse judecării (Decizia nr. 82 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 28 ianuarie 2025, și Decizia nr. 96 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025).

64. În acest context, trebuie reamintit că rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată, în interpretarea și aplicarea unor texte de lege diferite, dar care conțin, în realitate, una și aceeași problemă de drept, întrucât existența unei hotărâri prealabile trebuie văzută nu doar ca un argument cu forță obligatorie, cu care sunt înzestrate dezlegările sale prin efectul prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cât mai ales ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât unei probleme de drept punctuale, cât și altora identice sau similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării (Decizia nr. 106 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 21 ianuarie 2025).

65. În atare situație, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune respingerea sesizării ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea următoarei probleme de drept:

Dacă, în interpretarea art. 430 din Codul de procedură civilă, art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, se poate reține existența autorității de lucru judecat în situația în care, după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-a dispus recalcularea drepturilor salariale prin raportare la o valoare de referință sectorială în quantum de 605,225 cu aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, se solicită, de către aceeași parte, pentru o perioadă ulterioară, recalcularea drepturilor salariale fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, având în vedere că, până la momentul pronunțării deciziei de apel în cea de-a doua cauză, au fost pronunțate mai multe decizii prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a recunoscut acest drept la nivelul familiei ocupaționale „Justiție”.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți pentru care
a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor
electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 7 decembrie 2025**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Partidul România Mare	partid politic
2	Iusco Irina Adriana Gabriela	candidat independent
3	Negrota Angela	candidat independent
4	Purice Ioan	candidat independent

București, 8 ianuarie 2026.
Nr. 120.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți pentru care
a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor
electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 7 decembrie 2025**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Nețoiu Gheorghe	candidat independent

București, 8 ianuarie 2026.
Nr. 239.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

160 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

